

ляда пріятели; но отъ хіляда-та единъ може да е безъ лицемѣрство, и сѫщый пріятель.

Нѣкой жали за кесінж, а нѣкой за пълна чаша. Нѣкой мысли да ти е пріятель, но ако говоришъ що му е угодно; ако му речешъ нещо право безъ никојкъ кривдина, то не му си пріятель. Не можемъ брате ни за честь, ни за хатаръ Бога да презрѣмъ и правдинж-тѣ да потънчимъ; защо Богъ мрази таквози пріятелство. За вѣрни пріятели Богъ даде на человѣцы-тѣ писменность, ако се раздѣлїйтъ, то съ писма да се разговарїйтъ и утѣшаватъ; защо сѣки день и часъ безчетъ се слушки случватъ человѣку. И въ таквизи слушки человѣкъ трѣба съ писма-та на добры тѣ да се утѣшава, и разговаря. Какво да е зло, ако ти се случи; не трѣба до край да скърбишъ; защо скърбъ и жалостъ сѫ най-голѣмо зло, което угрывза на человѣка и сърдце-то и кости-тѣ; Скърби-тѣ на много человѣцы сѫ изгубили и тѣло и душа.

Человѣкъ най-много трѣба да жали и да скърби, кога прегрѣшава и струва зло Богу; но Всеблагій Богъ, не иска человѣка да е скърбенъ, за да не впада въ отчаяніе: за съгрѣшенія-та си да се кайме да благодариме Всевышняго за богаты-тѣ къмъ нась милости. За това и ты драгій пріятелю! почитай и люби сякиго брата.

Не бывай любезенъ въ речи-тѣ, но въ сърдце-то. Прощавай на оногози що ти е нѣщо погрѣшилъ; какво-то мыслишъ да му речешъ,